

maakt Urimeelighed at lade Røberiet faae Mere end bets Tab; der kan jo ikke vel være Tale om at lade den ene af to Contrahenter være fri for at tilsvare det Vederlag, han skylder til den anden Contrahent, naaget han er fuldkommen dækket for det Tab, han har lidt ved dennes Misligholdelse, og naar det ærebe Medlem spurgte, hvad der saa skulde gøres med den Deel af Hyren, der saa blev tilovers, forekommer det mig ikke uklart. Det er jo tydeligt, at hvad der ikke behøves til at dække Røberiets Tab, maa blive at betale Vedkommende, naar han fordrer det. Dette Punkt forekommer mig ikke at kunne foraarsage Vanskeligheder. Jeg maa fremdeles fastholde, at hvor det er Bagateller, der ere efterladte ombord, og som ere utilstrækkelige til at dække Røberiets Tab, er det ligegyldigt, enten man vedtager det Ene eller det Andet, men hvor der i enkelte Tilfælde er efterladt nogle værdifulde Gjenstande ombord, er det urimeeligt, at Røberiet skulde kunne lucrere paa Mandens Beføstning. Røberiet bør have Erstatning for sit Tab, men ikke videre. Jeg skal saaledes fremdeles fastholde mit Forslag under Nr. 11.

Klein: Det ærebe Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage) meente, at det skulde være en „raft“ Tøelse, der førte til at betage Drengene den Bestyttelse, han vilde, disse skulde have, nemlig at være frie for corporlig Nedsættelse. Jeg skal gjøre det ærebe Medlem opmærksom paa, at her ikke er Spørgsmaal om at betage Drengene den Bestyttelse, de have, men derimod om, hvorvidt man skal betage Skipperen den Ret, han nu har. Jeg stiller mig i en vis Henseende paa et conservativt Standpunkt, hvorimod han stiller sig paa et Standpunkt, som jeg næstendeels tør kalde et Revaluationsstandpunkt. Det er en Wildfarelse, hvori det ærebe Medlem befinder sig, naar han antager, at mit Forslag skulde være det samme, som at give Skipperen Ret til at mishandle Drengene. Jeg har tydeligt udtalt, at, hvad enten dette Forslag vedtages eller ikke, bliver det en Handling, hvorfor Skipperen kan drages til Ansvar, dersom han mishandler Drengene. Altsaa, enten dette Forslag vedta-

ges eller ikke, behøver man ikke at frygte for saadanne oprørende Historier som dem, det ærebe Medlem henviste til. Rigesaalidt forstaaer jeg det ærebe Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen), naar han meente, at en saadan Bestemmelse som den, der er bragt i Forslag fra min og flere ærebe Medlemmers Side, skulde føre til, at Skipperen kunde fortolke Forfristen, som han vilde, og altsaa behandle Drengene, som han vilde. Dersom Skipperen paa Grund af denne Bestemmelse tillader sig at mishandle Drengene og behandle dem vilkaarligt, vil han blive dragen til Ansvar derfor. Det var ligeledes urigtigt, naar det ærebe Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage) raisonnerede saaledes, at, naar man først gav Skipperen Ret til at prygle Drengene, hvorfor skulde saa Styrmanden og Matroserne ikke ogsaa kunne gjøre det; men dersom Styrmanden eller Matroserne i Tilfælde, hvor de ere uberettigede dertil — og Matroserne ere altid uberettigede til at gjøre det —, prygle en Dreng, er det en Selvfølge, at den Bestemmelse, her er Tale om at indsætte i Loven, ikke vil kunne fritage, hverken Styrmanden eller Matroserne, for det Ansvar, som en saadan ulovlig Handling naturlig maa medføre. Det ærebe Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) talte om tilfældige Rusfinger som Noget, hvorfor man ikke skulde kunne paalægge Skipperen Ansvar, og meente, at det var Noget, som Retten nok vilde finde ud af, naar saadanne Tilfælde forelaae. Jeg maa tilstaae, at, saaledes som Loven bliver, naar dette Endringsforslag ikke vedtages, seer jeg ikke, hvorledes Retten kunde tillade sig en saa vilkaarlig Fortolkning, som at gjenneføre det ærebe Medlems Begreb med Hensyn til tilfældige Rusfinger, Noget, som i det Hele forekommer mig at være et vanskeligt Begreb. Jeg skal iøvrigt forlade dette Punkt. — Med Hensyn til det ærebe Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Røepstorff), skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at han besynderligt maa have misforstaaet mig, naar han ved at anføre, hvad jeg havde bemærket om, at man ikke nu, paa et saa seent fremrykket Stadium af denne Sags Behandling, skulde komme med nye Ting, har troet derved at kunne